

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Missionsförbundet.

Svenska Missionsförbundets Tidning.

April 1887.

Femte årgången.

Innehåll:

	Stid.
Missionsfång	37.
Lofnadsstecning af Carl Johan Pettersson (med porträtt)	38.
Från vår egen mission:	
Bref från Håfångsjön	40.
" " Lind	41.
" " Gustafsjön	42.
" " S. Hambarzumoff och G. Georgjanz	43.
Missionen bland armenierne	44.
Judemissionen	46.
Strödda underrättelser	47.
Meddelanden	48.
Redovisning af gåfvomedel (se omslaget).	

Stockholm,

Hemlandsvännens tryckeri,

1887

Redowisning

af till Svenska Missionsförbundet inslutna gåfswedel under december månad 1886.

Forts. o. slut.

För yttre missionen.

Gm J. Persson, Östadsulle, sparb.-medel m. m. från Bergstena, Slaghals och Hvittene misf.-fören. 203 kr. Gm P. A. Djerf, Grenna, sparb.-medel från Östana lokalförjaml. af Östana krets 172 kr., öfr. bidrag 28 kr.; ja 200 kr. Gm L. Christoffersson, Högrån, sparb.-medel från Wisby friförjaml. 58: 07. Gm G. A. Löfgren ur sönd.-skolans i Sjöås sparb.:a 5: 95. Gm E. J. Ekman sparb.-medel från ev. misf.-fören. i Malmö 117 kr., d:o från Helsingborgs d:o 120 kr.; ja 237 kr. Gm A. Hedlund från sönd.-skol. i Karlbo, St. Eskedewi, 7 kr., från d:o i Bredmyre d:o 5 kr.; ja 12 kr. Gm D. A. Larsson sparb.-medel från Ösmo misf.-fören. 6 kr. Gm J. E. Bergström från Notala misf.-fören. ur sparb.:or 100 kr. Gm A. Nilsson, Arnebo, sparb.-medel från Wester Löfsta misf.-fören. 54: 73. Gm G. Sundberg från Önesta friförjaml. ur sparb.:r 66 kr., Erendals sjöfören. 25 kr., Lundahl, Wagnhärads, 3 kr., Löfgren, d:o, 3 kr.; ja 97 kr. Gm A. Andersson, Finneböjda, sparb.-medel från Finnefallets misf.-fören. 20 kr., d:o från Varruds d:o 10 kr.; ja 30 kr. Gm A. G. Pettersson sparb.-medel från Dampertorp, Jungsby, 15 kr. Af H. Petersson, Skubbebo, ur en sparb.:a 10 kr. Gm P. E. Blomström, Nora, sparb.-medel från Guldsmedshytte och Nyhytte byar 21 kr., d:o från Östewik, Siggeboda, Östebohytte, Garphytte, Märbyhytte och Fanthytte byar 94: 20; ja 115: 20. Gm K. E. Fredriksson koll. i Venala, Sparrfätra, d. 15 nov. 14: 40. Gm W. A. Eriksson, Enbada, insaml. i Gustafs misf.-hus, 16 kr. Gm J. Malmberg fr. Yngjö misf.-fören. 40 kr. Gm E. Andersson, Grötnäs, Holmedal, af Emma Andersson, Sundsbyn, 10 kr. Gm W. Nilsson, Mon, af aslidne D. Andersson, Bestorp, 25 kr. Af D. Bergqvist, Amål, 30 kr. Af N. Johansson, Sillerud, 10 kr. Gm A. Nilsson, Arnebo, insaml. i Heby misf.-hus, 100 kr. Gm N. Swensson, Knipan, koll. d. 17 okt. i Mullsjö 20 kr., fr. Guds förjaml. i Mullsjö 10 kr.; ja 30 kr. Af H + 10 kr.

Gm Aug. Berglund, Solberga, fr. Anneberg 75 kr. Gm E. Öberg fr. Arbetsmyran wid Dals ångsåg 20 kr. Gm P. Stenström, Kumla, fr. Brånita och Mos arb.-fören. 16 kr. Gm Joh. Et fr. Brigstads misf.-fören. 40 kr. Af E. J. Carlström, Näs, 5: 50. Gm L. G. Larsson, Westana, fr. Wäje misf.-fören. 40: 30. Af J. Jonsson, Mo, Florqvarn, 10 kr. Gm P. Larsson, Kumla, fr. Hörsta kristl. förjaml. ur en sparb.:a i Hörsta skolhus 40 kr. Gm A. Swensson, Sahlen, fr. Mofalla brödrasfören. 25 kr. Gm S. P. Mathsson fr. Lima misf.-fören. 50 kr. Af E. G., Mälby, Herrens tionde 10 kr. Gm P. D. Hjörkstrand, Kopparberg, af misf.-w:r i Wångsbro 16 kr. Gm E. A. Ehrnlund ur barnens sparb.:a i Morkarla prestgård 2 kr. Gm Chr. Nilsson fr. Önnestads arb.-fören. 60 kr. Gm A. Hammar, Storwik, koll. i Österbergs missionshus 15: 50. Gm A. S. till hednab. ur sparb.:or af flickor i W—by folkskola 3: 33. Gm E. A. Reimer fr. Herrljunga misf.-fören. 31: 85. Gm J. W. Håfansson koll. i Kantorp, Walla, d. 25 nov. 6: 31, d:o i Elm, Eskedewi, d. 11 dec. 5: 57, d:o i Betel, Eskedewi, d. 12 dec. 3 kr., d:o i Emaus, Lännäs, d. 19 dec. 5: 09; ja 19: 97. Gm A. N. Hagberg sparb.-medel och öfriga bidrag fr. Degerfors kristl. misf.-fören. 151 kr. Gm D. Jafsson fr. Borgholms misf.-fören.:s sparb.:a 10: 70. Gm P. J. Wibergh koll.:r i Österfernebo 25: 34, af en sjöfören. 30: 33, T—d 6: 73, A—n 1 kr., sparb.-medel 126: 67; ja 190: 07. Gm A. Pettersson sparb.-medel fr. Estilstuna misf.-fören. 94: 70, koll. fr. d:o 55: 30; ja 150 kr. Gm D. Andersson sparb.-medel fr. Eslöfs misf.-förening 36: 28. Gm Joh. Dahlin, Vofors, fr. misf.-w:r wid Lindbäck, Karlstoga, 22 kr. Gm J. Noring sparb.-medel fr. Kristinehamns misf.-förening 266 kr., d:o fr. Gulhult 25 kr.; ja 291 kr. Gm L. Schönning af P. H—g s.-s. 5 kr., koll. i Lingbo d. 26 sept. 6 kr., af onämde 2 kr.; ja 13 kr. Gm A. G. Persson fr. Kristi förjamling i Ramsberg koll. i Låa 15: 36. Gm P. E. Boström sparb.-medel fr. Rannäs misf.-fören. 100 kr. Gm A. G. Andersson,

Missionsfång.

Wattenströmmar will jag gjuta,
Säger Gud, i törstigt land.
Swala bäckar skola flyta
Fram i öknens heta sand.
Der allt wißnar utan wård,
Blix en Herrens örtagård.

Solbränd marf ännu förtwinar;
Döden herskar än, o we!
Israel går i sitt mörker,
Bär än sin förbannelse.
Hednastarorna också
Bort till stumma gudar gå.
Dock ditt ord, du ewigt sanne,
Skall uti fullbordan gå.
Iublande sig skola fröjda

De som nu med tårar så,
Då din lifsström, Herre kär,
Fyller allt båd' fjerran, när.
Utgån dertför modigt, bröder!
Söken det förloradt är.
Kungör widt kring jordens länder,
Hur' han syndare har fär.
Bjud från berg och bjud från dal
Till vår konungs måltidsjal.

Herre, du som allt regerar,
Gif, din helge Ande god,
Som förlänar kraft i striden
Och i lidandet ger mod;
Räck din arm och seger winn!
Ditt blir lofwet, äran din.

(Från tyfkan.)

Lefnadsteckning.

Carl Johan Pettersson föddes i Sillfyrka socken af Örebro län den 22 juni 1855. I hans föräldrahem kände man icke Herren utan lefde efter som köttet och sinnet behagade. I en sådan omgifning och under ett sådant inflytande uppfostrades gossen, hwadan äfwen han med åren hängaf sig allt mer och mer åt syndens tjenst. I sitt 21:sta år öfwerträffade han sina jemnåriga i mörkrets verk och låg djupt nere i dryckenskapslasten, så att han wäl snart fått nedstiga i en drinfäres graf, hade ej Herren genom sin barmhertighet ryckt honom som en brand utur elden. På hösten 1876 kom han i tjenst hos en troende familj, der Gud älskades, och der en fridens och glädjens ande låg utbredd öfwer familjens medlemmar. Med förundran såg wår Pettersson, huru lycklige de woro, och han önskade understundom, att äfwen han wore lika lycklig. Men så slog han bort alla sådana tankar genom att ånyo kasta sig ut i synden.

I januari 1877 öfwertalade husfadern honom med många wänliga ord att besöka en predikosammankomst. Då han kommit dit, sammanträffade han med några af sina kamrater. De satte sig ned i förstugan under predikan, hwarest de hela tiden sysselsatte sig med allehanda upptåg. Då predikanten slutat predika, bad han de der ynglingarne i förstugan wara uppmärksamme, medan han omtalade för dem en kort berättelse. De lyfnade ock uppmärksamt derpå. Berättelsen handlade om en qwinna, som hade

en son, hwilken rymt från hemmet. Hon längtade natt och dag att få återse honom i sitt hem, och hwarje gång hennes bord dulades, lemnades ett rum åt hennes förlorade son. Slutligen kom han hem, och hela huset blef uppfyllt af fröjd och glädje, att sonen war hemma. Denna berättelse tillämpade predikanten på de der ynglingarne i förstugan samt wisade, att äfwen de hade rymt bort från lefwande Gud, men Herren trängtrade dock att få se dem wid bordet i den himmelska gästbudsalen.

Då han slutat, woro wår Petterssons ögon fyllda med tårar, men af blygsel för sina kamrater sökte han dölja sin rörelse. Under hela wägen hem ropade det dock oafbrutet i hans inre: du är förlorad, du är förlorad! Han försökte wäl att nedtysta rösten, men den ropade allt högljuddare. Då han kom hem, omtalade han, att han såg sig helt förlorad. Han blef mycket förwånad, att alla blefwo så glade deråt. Emellertid begynte familjefadern framhålla för honom de kostliga löftena i ordet, och de förenade sig att bedja med och för honom; men för Petterssons blick war det blott mörkt. Han såg sina synder såsom ett öfwerstigt berg. Wid detta tillfälle blef det icke något ljus eller någon frid i hans själ; men äfwen den dagen kom, då han kunde kasta hela sin syndabörda på honom, som borttager werldens synd, och mottaga förlåtelse af fri oförstyld nåd samt gemensamt med den öfriga familjen tacka Herren för frälsning.

Snart fick han erfara hat och förföljelse från kamraternes sida, men allt detta verkade blott att göra flyktan mellan honom och världen än större. Öfver sina kamraters tillstånd kände han sig dock ängslig. Han ropade till Herren och frågade: hvad vill du, att jag skall göra? Och till svar hörde han

Mer och mer blef det honom klart, att han wille egna sig åt den yttre missionen, och detta blef så wißt för honom, att ingenting kunde afskräcka honom från att wilja begifwa sig till Afrika. För den saken syntes han helt och hållet lefwa.

I Kristinehamns skola war han till och med wårterminen 1881. Då Swen-

Carl Johan Pettersson.

en röst i sitt inre, som sade: du skall taga den helsofamma kalken och förkunna Herrens namn. Så småningom började han under mycken fruktan och häfwan witna om Herren. Men ju mer han hängaf sig deråt, kände han behof af en växande stolbildning. Wännerne på hans hemort understödde honom på allt sätt, så att han på hösten 1879 kunde intagas i Kristinehamns missionskola.

sta Missionsförbundet beslöt att förena sig med Livingstone Inland missionen i Kongo, så afgingo bröderne Pettersson och Westlind den 24 februari 1882 från Göteborg till England. Efter en kort tids wistelse wid Mr Guinness' missionsinstitut, begåfwo de sig öfwer till Afrikas westkust wid Kongoflodens utlopp. Under det att Westlind stannade wid nedre floden wid Mutimbungu, begaf sig Pet-

tersson längre upp och war stationerad dels wid Stanley Pool, dels wid Cavatoville, som ligger längre in i landet efter Kongofloden. På båda dessa ställen har han arbetat i omkring 3½ år. Emedan Pettersson är synnerligen praktisk, har han tillvunnit sig ett stort förtroende af de ledande männen för den engelska missionen.

I början af 1886 hemkom han till fäderneslandet för att hämta nya krafter till fortsatt missionsarbete. Förli-

den höst reste han öfver till London för att sysselsätta sig med medicinska studier. Nu står han redo att i sällskap med bröderna Håkansson och Skarp återvända till Kongo för att upptaga arbetet i och för upprättandet af en svensk missionsverksamhet derstädes. Deras afresa kommer att ega rum i midten af denna månad.

Herren beklåde honom med den kraft, kärlek och visdom, som behöfves, för att göra ett godt arbete på missionsfältet!

Från vår egen mission.

Vi hafwa att denna gång meddela missionsvännerna några bref från våra missionsarbetare nämligen från Håkansson i London, Lind i Petersburg och Gustafsson i Lappland. Håkanssons bref är ej skrifvet, utan tryckt, emedan han vill öfwa sig med sättning och tryckning före afresan till Afrika. Det lyder sålunda:

Harley House, Bow E., London d. 1 mars 1887.

Käre pastor Ekman!

Frid af Gud!

Hjertligt tack för helsningarna i broder Petterssons bref!

För att få någon öfning i att sätta och trycka sänder jag härmed en kort tryckt redogörelse för broder Skarps och min wiftelse i London.

Först må det sägas, att Herren stöter öf hvarje dag, så som wi behöfwa det, och som han sjelf lofwat i sitt ord. Wi fitta dagligen under hans wingar, äta af hans hus' rika häfswor och dricka utaf hans fröjders ström. Dersför äro wi wid godt mod och weta, att det bär hem till den ewiga hwilan.

Vår egentliga sysselsättning är naturligtwis att studera engelskan. Twänne af eleverne gifwa öf undervisning, enär de äro så upptagna med egna studier, att ingendera kan gifwa öf lektion oftare än hwarannan dag. Engelskan har omkring 100,000 ord, af hvilka wäl åtminstone 10- a 12,000 täml. allmänt begagnas. Kommer så dertill, att de allra flesta orden hafwa flere olika bethdelser, så inses lätteligen, att wi få arbeta så mycket våra krafter medgifwa, och ändå icke på så kort tid som tre månader kunna blifwa så synnerligt skicklige med den ringa underbygggnad, wi hade i språket wid ankomsten hit. Emellertid hoppas wi kunna lära så mycket, att wi något så när kunna reda öf. Jag börjar nu kunna samtala med engelsmännen om hvarje handa samt att förstå deras föredrag så mycket, att jag med uppbyggelse kan bewista de andliga sammankomsterna.

Dels och i första rummet för uppbyggelsens skull, dels för att winna öfning i språket hafwa wi börjat beföta en bibelskola i troshelbregdagörelsehemmet Betshan på måndags e. m. mellan kl. 7 och 9. Resan dit kostar 6 cent pr man, men wi hoppas kunna draga så mycken fördel deraf, att den tillfulto upp-

wäger omkostnaden. Undervisningen be-
driswes efter samma metod som på mis-
sionsföreläsningen i Kristinehamn. Hvar och
en har rättighet att säga sin mening och
att framställa frågor. För närvarande
genomgås evangelierne i tidsföljd.

Det synes, som om missionsintresset
för närvarande skulle vara mycket stort
i England. Missionsmöten och möten
för utgående missionskyrkan hållas gan-
sista ofta. Här om dagen hade vi gläd-
jen höra Hudson Taylor, hvilken verk-
sar som missionär i Kina, hålla ett mycket
intressant och uppfriskande föredrag om
missionen i detta land. Han väntade
att stora ting skola ske på missionsfält-
ten, särskildt i Kina, under den närma-
ste framtiden, samt tillade, att Herren så
wälsignar sina tjenare der ute, att man
wid sammanträffandet med dem icke kan
finna annat, än att de måste känna sig
som de lyckligaste menniskor på jorden.
För egen del känna vi oss och glade, att
det allt mer närmar sig tiden för vår
resa till Kongo, och önska af hjertat att
vi må finnas dugliga till Herrens tjenst.

Bröderna Pettersson och Skarp förena
sig med mig i hjertliga helsningar till
pastorn och hans familj.

En ringa broder i Herren

J. W. Håkansson.

Linds bref lyder sålunda:

St. Petersburg den 14 febr. 1887.

Älskade missionswänner!

Mycken frid!

Herrens högra hand behåller
segern.

På missionsfältet får man göra både
glädjande och sorgliga erfarenheter. Gläd-
jande å ena sidan då man ser, att Her-
rens verk går framåt och krönes med
wälsignelse, men å andra sidan sorgligt,
då man får erfara, att werldsfursten
ännu besitter så mycken makt, att han
till en god del kan förhindra framgån-

gen och wälsignelsen af Herrens verk till
själars frälsning bland folken. Vi hafwa
på denna plats, sedan jag sist skref till
vår tidning, fått glädja oss öfwer några
dyrt köpta själars omvändelse, hvilka
nu tillsammans med öfrige wänner kunna
tacla Gud för syndernas förlåtelse, lif
och frid. Andra hafwa stått och stå ännu
kraftigt påwerkade af Guds ord och öf-
werbewista om sin olyckliga ställning; de
äro således icke långt ifrån Guds rike.
Det verk, som Herren har börjat i de-
ras hjertan, skall han också fullborda. Men
under det nu Herren sålunda wälsignar
ordets utsäde till syndares frälsning,
passar just djefwulen på för att om
möjligt, förhindra, ja, förstöra hans
verk, dels genom partistrider och dels
genom yttre förföljelser och trångmål.
En troende prestman i hemlandet skref
till mig för ett par år sedan och sade
bland annat följande: "Hwad du är
lycklig, i det du undsluppit hemlandets
ömflika partistitningar. Må desja al-
drig finna rum på missionsfältet." Men
hwar kan man undkomma partistitningar.
De tränga sig sorgligt nog äfwen in på
missionsfältet. Satan sår ogräs öfwer-
allt, och det växer med fruktanswärd
fart. Hotande moln hafwa uppstått ibland
vår lilla krets här, derigenom att en af
våra bröder slagit in på den læstadian-
ska riktningen och will nu reformera alla
efter sina ideer. Och det ledsamma är,
att den læstadianska anden är mera hän-
synslös i sina domar emot andra tro-
ende än någon annan partiande är af
dem, jag lärt känna. Må Herren så
lära sitt folk både här och öfwerallt att
hålla ihop och wända sina wapen emot
fienden och icke emot hwarandra. Och
helt wist skall Herren hjälpa oss nu li-
kasom förr, att ingen skada sker hans
folk. En annan ledsamhet, som träffade
vår werksamhet några weckor före jul,
är den, som jag här nedan will anföra
i öfwerensstämmelse med ett bref, jag då
afsände till pastor Ekman af ungesfär
följande innehåll: Då jag i början af
förliden wecka skref och afsände bref till

pastorn, kunde man ej ana, att fienden stod så alldeles wid dörren för att åter hindra vår af Herren så rikt wälsignade werksamhet härstädes. Då jag lördags f. m. hade gått till Engwalls för att en stund läsa engelska, kom pristoffen (fiskalen), under tiden jag war der, att förbjuda mig hålla sammankomster. Men som jag ej war hemma, måste han ännu en gång beswära sig att komma. Jag war då anlagad för att i trots af rykslagen hafwa hållit sammankomster och blef enligt en lagparagraf, hwilken, såwida man ej fått polisens tillåtelse, förbjuder alla både större och mindre folksamlingar, brödrämöten och hwad annat som helst, förbjuden att i min egen bostad församla folk och predika. Och så smärtsamt det än kändes, måste jag dock underskrifwa detta förbud. Nu hade wi på lördags e. m. tefest bestäm'd för att derwid så en gemensam uppbyggelsestund med hwarandra och på samma gång inbringa något till hjelp för hyran m. m. Detta sade wi honom och bådo om tillåtelse att få hålla festen, hwilket afwen bewiljades. Wi hade då rätt trefligt under mötet. Korta tal, bön och sång omwexlade, tills wi kl. 10 på qwällen stildes åt, bedröfwade öfwer att ej mera få samlas i vår så trefliga lokal omkring Guds ord.

Vår ställning här är nu wida swårare än förr, emedan wi ej kunna få samlas hos tyskarna. Den enda tillflyktsort wi nu hafwa att offentligen få samlas är engelska kapellet, der pastor Kilburn hwarje tisdagsafton talar för och genom öfwersättning, hwarwid wanligen broder Engwall tjenstgör som tolf. Men detta, ehuru godt, är icke detsamma som att direkt få tala på sitt eget språk. Under närwarande omständigheter måste wi, så godt sig göra låter, uppehålla werksamheten genom husbesök och mindre sammankomster här och der i husen, alldeles som våra ryska wänner göra. Och wi hafwa funnit, att Herren wälsignar sitt ord afwen i mindre kretsar. Dock hoppas jag, att våra wänner der hemma wilja med oss bedja Herren derom, att

dörrar må öppnas, der wi fritt få förkunna evangeliets dyrbara sanningar för de tusenden omkring oss, som lefwa och dö i synden. Wi behöfwa ej fälla modet och uppgifwa fältet för de swårigheter som möta, ty Herrens höggra hand behåller segren.

Eder medarbetare i Herren

E. M. Lind.

Här nedan meddelas breswet från Gustafsön:

Löfliden, Wilhelmina den 28 febr. 1887.

Käre missionswänner!

Guds wälsignelse!

Beten, att hwad godt hwar och en gör, det skall han få igen af Herren, ehwad han är träl eller fri. (Ef. 6: 8.)

Nog skulle man wäl kunna säga, att Lappland, undangömdt som det är, i mer än ett afseende står efter sin tid. Men att det angående en sak gör det, det gläder oss werkligen. Wi anse nämligen, och hwarje missionswän torde och anse det wara stort, att det, trots all ogudaktighet, som här finnes, dock icke, åtminstone der jag är, bland folket i allmänhet hunnit så långt med den öppna gudsförnekelsen, hwilken nu mångenstädes bland bildadt folk oblygt reser sitt swarta hustud och wittnar om, att all sann bildning håller på att gå förlorad samt att osården är nära. Men djefwulen sofwer icke. Om än långsamare än på andra ställen komma nog förhållandena att utveckla sig afwen här. Antingen måste den ogudaktighet, som här finnes och jemförelsewis är lätt botad, fördrifwas af Herrens Ande och tjenare, eller också mogna syndarena till fördbmelsen. Alla, som icke äro eller warda instrifne i Sammets lifsbof, warda djefwulens byte; ty han går ju omkring och söker hwem han kan uppsluta. Och när man tänker härpå, är det nästan, som om Lapplands stumma klippor började tala och bedja: "Kom och

hjelp oss!" Det är som skulle de säga: "Mafna, som vi äro, äro vi likväl för goda att trampas af ett slägte, hwilket trolöst affallit från honom, som danat oss och som tillbudit det samma nåd för all skuld. Hellre lemna vi vår plats än tjena som grund åt bebyggare, som ej förstå, hwad vi tala utan tunga, och som äro så blinde och otacksamme, att de ej wilja tillhöra och lofwa, men wäl bespotta sin skapare."

Och nu, käre missionswänner, skola wi lysna till deras bön, eller skola wi låta våra bröder utan motstånd från oss falla för och bortföras af fienden? Skola wi låta dessa, som, om icke wanlottade, dock emedan de bo i Lapplands skogar och köld och irra omkring på des fjäll i regn och snöstorm, wäl åtminstone kunna sägas vara mindre lyckligt lottade, wiskas bort allt längre och längre, tills de icke kunna komma hem? Skola wi bjuda dem på Jesu lära samt komma dem att wända sig hemåt och sjunga hemlandstoner i ödemarken, eller skola wi låta tyrannen förtrycka och bortföra dem, så att de få se hwarken den närwarande eller tillkommande trösten? Dessa frågor synas mig wärda att behjerta två gånger, innan wi glömma dem.

Många blickar äro nu riktade på Afrika, och wi misfunna ej des swarta barn detta deltagande. I vårt hjerta finnes rum äfwen för dem, och wi önska, att intresset för den afrikanska missionen och för all mission må wäxa med hwar dag, som flyr. Men på samma gång wi med en tapper härs hela hänsjölse, takt och kraft rycka in genom den öppna porten i Afrika, må wi med en äkta fosterlandskärlek wärna om, hwad wi ha hemma, så att fienden icke må hugga oss i ryggen. Det skulle allt vara bra smärtsamt att se våra kära hemberg plundras af röfware, under det att hedningarne lofwa Gud för omätliga rikedomar. Det skulle ju bringa oss sorg och swaghet. Men ju mer vårt kära, lilla Sverige blir genomträngdt af Jesu Kristi lära, ju mer det warder befästadt

med sanning och rätt, med desto större kraft rycka wi fram och winna seger på andra områden. Mätte förbensfull en i tro och bön, försafelse och trohet wäl öfswad stara af ewangelister, buren på missionswänners brinnande och dagliga böner, genomlöpa så wäl Lappland som andra delar af vårt land, så att här må fostras ett jernfolk, som hellre dörr än swiker sin Herre!

Och weten, att hwad godt hwar och en gör, det skall han få igen af Herren, ehwad han är tjenare eller fri, om han gjort det goda åt Lappland eller Afrika; ty hos Gud är ej anseende till personen. För den skull har ingen bättre förwarat sig sjelf och sina egodelar och på ett wisjare sätt förkofrat de senare än den, som giswit sig och allt sitt åt Gud. Ingen lönar så som Herren! Må wi dersför wara rike i hans werk (1 Kor. 15: 58).

Hjertliga helsningar till alla våra missionswänner och särskildt till "B.", från hwilken jag bekommit ett bref. Näst Herren, hans bergfasta löften och hjelp är wäl ingenting bättre än att från en missionswän få ett hjertligt bref med denna försäkran: "Wi wilja bedja för er".

Lätom oss dagligen lofwa Gud och bedja utan återwändo.

Eder ringe

R. S. Gustafsson.

Slutligen meddelas här i swens öfwerfättning ett bref, skrifwet på armeniska, från twänne troende bröder i Armenien, hwilka på detta sätt wilja bringa Swenska Missionsförbundet sin tacksamhet för att det börjat ett missionsarbele der nere. Det lyder sålunda:

Schemacha den 18 febr 1887.

Högt ärade ordförande för Sw. Missionsförbundet!

Väste herre!

Ur våra hjertans djup och hela vår själ känna wi oss tacksamme och fulla af

erkänsla först och främst emot Gud och dernäst emot edert sällskap, att I, sedan I blifwit uppväcke och bildat eder fria evangeliska kyrka, omedelbart wändt eder till vårt sedligt sjunkna, beklagansvärda folk, och att edra frids- och evangelii- bringande missionärers fötter på ett så skönt sätt uppenbaras på våra berg. O, att I förre kommit till vårt folk och upptagit arbetet till des pånyttfödelse, hwarest wi innerligen trängta!

Härmed slyta wi sårskildt på missionär Höijer och hans hustru, hvilka en tid bott bland oss. Missionär Höijers tilltalande predikningar äro genom Guds nåd en orsak till wälsignelse och wäckelse i vår kyrka.

Äfwen vår älskade syster Anna. Hon arbetar på mångahanda sätt genom ord och gerningar bland Hajts qvinnor och flickor, ej utan framgång. Lände det der- till, att än flere ur deras krets må

wända sig till frälsaren och lära känna hans outfägliga kärlek!

Icke blott vår stad utan äfwen de omkringliggande byarne, hwarest arbetet är beghnt, få njuta wälsignelsen af missionärnes arbete, hwilket genom Herrens nåd ej är förgäfwes.

Äfwen wi, undertecknade, hafwa här genom Guds andes mäktiga kraft fått be- gynna ett missionsarbete, hwilket wi genom Guds nåd wilja fortfätta, ehuru i vårt land friheten härtill är mycket in- stränkt; men Gud öppnar utvägar för arbetet. Bedjen och I för oss!

I allt öfwerensstämmande i Kristus med eder och edert arbete, önska wi eder af hjertat framgång och wälsignelse, hel- sande eder och alla edert sällskaps med- lemmar i Herren.

Wi förblifwa edra i Kristus alltid älskande bröder

S. Hambarzumoff och G. Georgjanz.

Missionen bland armenierne.

Nedan under wistandet i Batu hösten 1882 och wintern 1883 kom missionär Höijer till den öfwerthgelsen, att bland armenierne wore ett tacksamt missions- fält för Sw. Missionsförbundet och på- pekade denna sak i bref till missions- föreståndaren och missionstidningen. Un- der sitt besök i hemlandet sommaren sist- nämnda år talade han äfwen derom med flere missionswänner. Härunder fram- hölls så wäl de glädjande andliga lifs- yttringar som de faror, hvilka hola att qwäfwä dessa lifsytringar. På en kon- ferens i Petersburg 1884 sammanträfs- fade han med den utan twifwel mest be- gåfwade och på de andliga rörelserna bland armenierne för närwarande in- slytelserika person, nämligen Amirchan-

janz från Tiflis. Höijer beskref för honom den andliga rörelsen i Sverige, hwilket mycket intresserade honom, och då Höijer uttalade den förhoppningen, att Sw. Missionsförbundet möjligen komme att beghnna att verka bland hans folk, så wäcke detta hos honom stor glädje. Han tyckte dock, att detta skulle wara, som han uttryckte sig, alltför stort för att kunna förverkligas. Höijer skref wi- dare till missionsföreståndaren och fram- lade förslag om att beghnna en mission i Tiflis. Följden blef, att det beslöts wid årsmötet 1874, att Sw. Missions- förbundet skulle börja arbeta på denna plats och att Höijer med sin hustru skulle förflyttas dit. Den 4 mars 1885 anlände de till sin nya verksamhetskrets.

Uti den nämde brodern Amirhanjanz funno de en ifrig arbetare för Guds rike och en man af stor betydelse bland sitt folk. Han war icke blott redo att bistå dem med goda råd, hwilka till följd af hans grundliga kannedom om folket, hans stora begåfning och omdömesförmåga, woro af stor betydelse, utan han war äfwen redo att ställa sig helt till Sw. Missionsförbundets tjenst. Förslag om hans antagande blef framlagt för komitén, hwilken dock ansåg, att man borde uppstjuta dermed tills widare.

Höijer började sin nya verksamhet under klart medvetande om wigten af denna mission. I sin första årsberättelse derifrån skrifwer han rörande armenierne: "Wi äro öfwerlygga, att bland armenierne har Sw. Missionsförbundet sig anvisadt ett af sina wigtigaste missionsfält, som bör hafwa att påräkna våra käre missionsvänners uppmärksamhet och deltagande. Detta gamla folk, hwars intressanta historia från äldsta tider witnar om en rik begåfning och ett religiöst sinne, och hwars bopålar blifwit nedslagna i ett land inwid jordens medelpunkt, skall, då det anammat evangelium, kraftigt bidra till de kringliggande landens evangelisering. Då Kristi eld uppflammar bland armenierne, som bo midt emellan Turkiet och Persien samt till stor del äfwen bland dessa lands folk, så skall — det är vårt hopp — muhamedanismens is och snö försmälta, och en härlig Guds plantering uppstjuta äfwen i dessa land".

Under någon tid wistades Höijer och hans hustru i Tiflis, hvarunder de förnämligast sysselsatte sig med att inlära språket. Men då hettan tilltog, reste de upp till staden Schemacha, der

br. Högberg då wistades. Det war nu som Höijer kom i beröring med den förut omskrifna luteriska församlingen i Schemacha och den gamle, käre brodern Sarkis Hambarzumoff.

Denne gamle, käre man kunde icke nog uttrycka sin glädje öfwer brödernes ankomst till Schemacha. Wid ett tillfälle, då det war fråga om derwarande förhållanden och han talade för, att en af dem borde stanna qwar der, utbrast han liksom inspirerad: "För aposteln stod en macedonisk man i sönnen och ropade: Kom hit öfwer och hjälp oss! Men här står jag lifsleswande framför eder med hwitt hår och hwitt skägg och beder: Kommen hit och hjälpen oss!" Sedan br. Högberg för sjukdoms skull måste lemna Schemacha och resa till Sverige, beslöt Höijer efter noga öfwerwägande taga sin boningsplats der.

De evangeliske i S. hade, som wi redan nämt, sltit sig till den i Ryssland existerande luteriska kyrkan, och det i början så friska andeliga lifwet började så småningom afmattas. I kyrkorådet suto allenast män, som woro ansedde af werlden. Dessa skulle nu styra kyrkan enligt konsistoriets i Moskwa föreskrifter. Konsistoriet hade naturligtwis sin representant i presten, och denne arbetade alltid på att få församlingen mer och mer i band. Det war nu här, som vår verksamhet begynte. Det gälde nu, att församlingen skulle blifwa fri från de andehämmande band, hwari den war bunden, samt att få de troende tillsammans i en kärntrupp, som kunde verka på de ännu oomvändes omvändelse.

I det förra afseendet tog församlingen ett stort steg framåt redan första sommaren af vår verksamhet i S. Det

hände nämligen, att en evangelisk yngling, icke luteran, walde sig en brud, hörande till luteriska församlingen derstädes. Nämde yngling samt hans fader satte sig bestämdt emot hwarje presterlig brudwigsel, så wäl från luterisk, som från gregoriansk sida. Åktenskapet blef bekräftadt af Amirchanjanz. I anledning häraf uppstod en riktig oro och förwirring i lut. kyrkan i Schemacha. Kyrkorådet, som stridit här emot med alla krafter, förifrade sig, så att det förlorade sitt förtroende hos

första delen af församlingsmedlemmarne, och ett nytt kyrkoråd waldes som är öfwer hufswud taget frifinnadt, ehuru man ej har hopp om att mer än 4 af dem stå i förening med Herren. — Presten blef alldeles utom sig af förtwiflan öfwer denna ställning och neblade sitt ämbete som församlingens pastor, hwilket steg han dock återtog, då han kommit till besinning. Emellertid har församlingen allt sedan regerats af en friare och bättre ande.

Judemissionen.

För närwarande wistas wid missionskolan i Kristinehamn en till kristendomen omvänd jude, hwars namn är Johannes Duff, som af vår judemissionär Rosenstein sändts hitöfwer. Han är 31 år gammal och född af rika och fromma judiska föräldrar. Hela hans släkt är berömt för sin stora insigt i talmud, hwadan hans föräldrar använde alla sina krafter för att uppfostra sina gossar till skriftlärd judar. För detta ändamål höll fadern en särskild huslärare för barnen. Emellertid dref hans fader stora affärer i Petersburg och stod derigenom i liflig förbindelse med ryssarne. Såsom en bildad jude ansåg han sig böra läsa det nya testamentet, dels för att kunna disputeras med ryssarne, dels emedan han ansåg det fördelaktigt såsom en stor köpman att sätta sig in i de kristnes religion och werldsåfskådning. En gång räckte fadern åt sin son ett nytt testamente med ungefär följande ord: "Min käre gosse, när du

blir trött wid din talmudläsning och söker en stunds hwila, så tag och läs denna de kristnes religionsbok, på det att, när du kommer i deras sällskap, du må kunna disputeras med dem samt wisa dem, huru wilseledd de äro från den rätta wägen". Men härutinnan misräknade sig fadern. Du mer sonen läste i det nya testamentet, deß mer kände han sig dragen till de kristnes religion. Då föräldrarne märkte detta blefwo de förskräckte, och helt hastigt förswann nya testamentet spårloft ur gossens bokhylla. Han hwarken kunde eller wågade skaffa sig ett nytt, men i sitt inre bar han under många år ett swidande sår.

Slutligen kom han till Riga, der han ånyo skaffade sig ett nytt testamente och började med ny isfwer läsa det samma med den werkan, att han bestöt att låta döpa sig till Kristus 1883. Från den tiden blef han skild från sina föräldrar och sin släkt och måste genom strängt arbete i fabriker försörja sig på ärligt

fätt. Men han war dock beständigt glad i Herren, ehuru fader och moder öfvergifwit honom. Det uppstod så småningom hos honom en liflig önskan att tjena Herren mera uteflutande och färskildt låg hans folks andliga nöd honom ömt på hjertat. Under det han så längtade efter att blifwa i tillfälle att kunna få utgå så-

som en sanningens förkunnare, sammanträffade han med Rosenstein, hwilken sände honom hit till Sverige, för att han måtte få än mera insigt i bibelns sanningar. Måtte Herren wälsigna hans wistelse här, så att han måtte warda befästad i sanningen och stickliggödras att blifwa en evangelii förkunnare!

Strödda missionsunderrättelser.

Någon fara för Ev. Fosterlandsstiftelsens missionsarbetare i M'Kullo synes för närvarande ej wara för handen. Kas Allola har tillswidare åtminstone dragit sig uppåt landet till Nsmara, och från Italien hafwa förstärkningar sändts till Masfaua. Italianarne lemna de swenste missionärerne allt det flydd, som de kunna åstadkomma och hafwa på begäran af swensta regeringen åtagit sig att behandla dem, såsom wore de deras egna underfåter. Detta löfte hafwa de och hittills troget hållit.

Ev. Fosterlandsstiftelsens missionär på Wormsö L. J. Österblom hemkom till Sverige förliden månad, hemsänd af de ryska myndigheterna. Han har under 13 års tid varit stiftelsens missionär på Wormsö och under samma tid tjenstgjort som lärare wid folkskolan för den swenstalande befolkningen derstädes. Semte några andra missionärer, som redan förut måst lemna platsen, hade Österblom för sin evangeliska verksamhet varit tralasferad af luteriska presterskapet, men till följd af det bestydd han åtnjutit af egen till Wormsö, baron Stackelberg, m. fl. auktoriteter, hade han gått fri från

utvisning, tills under förlidet år en del af befolkningen öfvergick till grekisk-katolska läran, och någre af dem anlagade Österblom hos guvernören öfwer Estland, furst Schachowsky.

Med anledning deraf blef han den 11 mars detta år inkallad till guvernören i Reval och erhöll, utan ransakning eller tillfälle till förswar, utvisningsdom ur "ryska kejserdömet's gränser". Han tilläts icke att återvända till sin familj, utan skulle genast hafwa häktats och afsändts till Petersburg för vidare befordran, men mot borgen af swenste konsuln i Reval, Gahlenbeck, och mot förbindelse från kapten C. A. Pilja på öngaren Mimer, att han skulle återföra honom till hemlandet, tilläts han att gå om bord på nämnda ångare, med hwilken han wälbehållen kom hit öfwer. Österbloms familj måste stanna på Wormsö, tills blidare wäderlek inträder.

När skall det arma Ryßland förstå, att evangelii anammande är deß enda räddning från undergång! När skall det tacksammt öppna sina portar för evangelii bubbärare, som förkunna den frid, som ej werlden kan gifwa!

Meddelanden.

De som önska söla inträde wid Kristinehamns missionskola till nästa läseår, som tager sin början den 1 nästkommande september, skola insända sina ansökningar jämte de intyg, som här nedan anförda paragrafer utvisa, till "Styrelsen för missionskolan i Kristinehamn" före den 1 nästkommande juni. Nämda paragrafer ur skolans stadgar hafwa följande lydelse:

§ 9.

Ingen antages såsom elev i skolorna, som icke eger vitsord af en missionsförening eller en kristen församling, helst tillhörande Missionsförbundet, på den trakt, hwarest han under näst föregående tiden mest wistats, om ett stadgadt kristligt lif samt gäfwor att förkunna Guds ord.

§ 10.

Ansökning om inträde i någon af skolorna inlemnas till styrelsen för samma skola sijn 3 månader före hwarje läseårs öppnande. Ansökningen, som bör af den sökande wara egenhändigt skrifwen, skall åtföljas af: 1:o) en kort och samwetsgrann redogörelse för hans omwändelse och andliga lifs utveckling; 2:o) det i § 9 omnämnda vitsordet af en missionsförening eller kristen församling; 3:o) uppgift, om han lärt sig något yrke; 4:o) en af någon missionsförening eller kristen församling utfärdad förbindelse att answara för hans underhåll wid skolan; 5:o) åldersbetyg från pastor i den församling, hwarest han är kyrkofriswen. I regeln antages såsom elev ingen, som är under 20 år gammal.

Missionens wänner underrättas härmed, att Swenska Missionsförbundets komité beslutit att årsmötet kommer att hållas i Stockholm torsdagen och fredagen den 23 och 24 nästkommande juni. Ordbuden sammanträda till enskild öfwerläggning tisdagen och onsdagen den 21 och 22 juni. De mera enskilda bestämmelserna skola meddelas längre fram.

Die, Gröndahl, sparb.-medel fr. Flodo misj.-fören. 85 kr. Om K. J. Tillman, Ås, fr. Julita misj.-fören. 180 kr. Om E. Jansson sparb.-medel fr. Daglöfen 50 kr. Om K. J. Andersson, Näsijö, koll. i Esperyds misj.-hus annandag jul 33 kr. Om A. S. Johansson, Ebbarp, insaml. i Mjeldruna annandag jul, 20 kr. Om E. Modig sparb.-medel fr. Herdö-sand 11: 10. Om J. A. Jarlén, Gåteborg, koll. i Nedbergslids misj.-hus annandag jul 20 kr. Om G. Enagrius sparb.-medel fr. Sala misj.-fören. 289: 45. Om R. Jertzström sparb.-medel fr. Nöfors friförfamling i Bodarna 50 kr. Om A. Larsson fr. friförfamling i Rönne, insaml. wid Rönneström, 25 kr. Om A. Långberg, Nyfje, fr. Marma misj.-fören., insaml. wid festen d. 26 dec., 46: 41. Om P. E. Petersson fr. Hvetlanda misj.-fören. 50 kr. Om A. Nilsson sparb.-medel fr. Finnåfers kristna församling 82 kr. Om E. Westling, Norrtälge, fr. Frötuna 10 kr., Rimbo 4 kr.; ja 14 kr. Om J. A. Nilsson, Fällinge, fr. Smålandsstenars friförfamling. ur sparbössorna 25 kr. Om J. Lindberg, Säffjö, Ljunga, behålln. af en förbesjett 83 kr.; af Fridén och Henriks 25 kr.; ja 108 kr. Om P. A. Aronsson fr. friförfamling i Lörentorp, insaml. genom sparb. or, 24: 23, af mor Holm, Bygget, nr en sparb. a 31 öre, mor Maria, d:o, ur en d:o 46 öre, koll. i Lörentorps böhus juldagsmorgon 2 kr.; ja 27 kr. Om J. Berglund sparb.-medel fr. Lekfands misj.-fören. 200 kr. Om G. Eldh sparb.- och koll.-medel fr. Films kristna församling 76 kr. Om J. E. Jansson, Wäsby, koll.- och sparb.-medel fr. Frötuna 80 kr. Om P. Dofsson, Tönningår, af Stogs misj.-fören. 140 kr. Om P. G. Friman, Guditswall, fr. Jdenor 65 kr. Om A. Andersson, Lindesberg, sparb.-medel fr. Lindes frets 70: 93, E. E. Eriksson, Löfåsen 3: 50, två hjrtar i Björnhammarn 1: 48; ja 75: 91. Om J. E. Wester, Fellingssbro, sparb.-medel fr. Rodhammars kristna församling 100 kr. Om G. Sundberg sparb.-medel fr. Bollnäs 119: 14. Om K. Wemåten, Sundswall, sparb.- och koll.-medel fr. Skön-wiks brödrasförsamling 70 kr. Om E. Kofén sparb.-medel fr. Söderhamns ev. lut. misj.-fören. 290 kr. Om Swensson och Petersson sparb.-medel fr. Jönköping 827: 22. Om J. A. Schöldborg, insaml. wid misj.-festen i Norrköping annandag jul, 732: 69. Om J. Nilsson, Winklöf, fr. Arasjöfs arb.-fören. 40 kr., Grantinge d:o 50 kr., Röhults d:o 60 kr., ur Harna Hanssons sparb. 3: 52, fr. sönd.-skol. i Arhult 4: 03, ur en sparb. a 36 öre; ja 157: 91. Om S. Månsson koll. i Kasjeboda annandag jul 4: 65, af onämnda ur fyra sparb. or 11: 82, genom N. Bengtsson, Höfön, sparb.-medel, 5 kr.; ja 21: 47. Om E. J. Ekman af E. 10 kr., onämnd i Kulabygget 2 kr., ur en sparb. hos Ynga Månsson, Öra Ryd, 3: 50, af Anders i Stubby 2 kr.; ja 17: 50. Om

L. Eriksson sparb.-medel fr. Brattfors misj.-fören. 90: 20. Om Sw. Jansson sparb.-medel fr. Fällstads och Fernebo misj.-förening 123: 10. Om A. Andersson, Wingåter, af onämnd 1: 50, af d:o ett löfte åt Herrens 5 fr., öresinsaml. i Isjöfören. i kyrkdistr. 10 kr., insaml. wid årsmötet annandag jul 271: 25, af onämnd 50 kr.; ja 337: 75. Om A. Jansson koll.- och sparb.-medel fr. Swärdsjö misj.-fören. 100 kr. Om E. Nordbäck sparb.-medel fr. Guldrupe 5 kr. Om A. Persson, Norra By, Amot, fr. Ny och Eda misj.-fören. 20 kr. Om P. A. Jansson, Bäckgrufwan, sparb.-medel fr. Ramsbergs kristna församling af Granhults frets 20 kr. Om P. Hellström sparb.-medel fr. Alsta och Långhed 45 kr. Om P. Jansson, Östmanåter, koll. i Knåda annandag jul 21 kr. Om E. J. Swensson, Mönsterås, af en liten fören. på Tokö 25 kr. Om E. H. Hansson sparb.-medel fr. Rättvik 46 kr. Om J. Berglund sparb.-medel fr. Lekfand 26: 59. Af S. Andersson, Forshem, 5 kr. Om J. Gabrielsson, Wiared, sparb.-medel fr. Torpa misj.-fören. 83: 69. Om en sönd.-skolefest wid Dalkarls-hyttan 26: 25. Om J. Jansson, Östby, fr. Oddebo misj.-fören. 135: 88. Om J. J. Åberg koll. i Hedemora misj.-hus 31: 06, Johanna Eriksson, Österby, 5 kr., fr. söndagsskolefest i Westerby 7: 25, aukst.-medel 11: 45; ja 54: 76. Om J. Hög sparb.-medel fr. Högbö öfre by 58: 61, koll. wid ett misj.-möte 12 kr.; ja 70: 61. Om E. P. Strömbom, Pejrsborg, fr. Wahlbo ev. friförfamling sparb.-medel 350 kr. Om J. P. Jjaesson, Kämen, sparb.- och koll.-medel fr. Tuna—Hästberg 40 kr. Om E. Johansson sparb.-medel fr. Falu misj.-fören. 423 kr. Om A. Johansson sparb.- och koll.-medel fr. Animskogsfors församling 70 kr. Om E. J. Sjöberg, sparb.-medel fr. Hylletofta 35 kr., d:o af sönd.-skol. 1: 50; ja 36: 50. Om E. Stolt, Ströja, sparb.-medel fr. Börje 33 kr. Om J. A. Grundel, Sandö glasbruk, ur L. Högelins, Sprängswiten, sparb. a 10 kr. Om E. G. Pettersson, Skärblada, sparb.-medel från Kullerstia misj.-fören. 156 kr. Om G. J. Dahl, Tillberga, sparb.-medel fr. friförfamling i Fröjwi 33: 90, d:o fr. d:o i Swanå 47 kr.; ja 80: 90. Om J. A. Berglund, Malmköping, fr. Dunker, Ylla Malma och Gryt 90 kr., Länna 26: 84, Åter 8: 16; ja 125.

För missionsföreläsning wid Kristinehamn och i-landske missionsverksamhet.

Om E. Öberg fr. Arbetsmyran wid Dals ångsåg 50 kr. Om L. Schöning, Lingbo, af P. H-g s.-f. 5 kr. Om J. Nilsson, Winklöf, af Elna Nilsson, Åhus, 5 kr. Om A. Andersson, Zubby, Linghem, fr. Ålsteby misj.-fören. 25 kr. Om J. Schultzberg fr. Björneborgs kristna församling till misj.-föreläsning 10 kr.

För judemissionen.

Om F. Noring koll. i Kristinehamns misf.-hus 132 fr. Af onämnd 10 fr. Om N. Nilsson, Fimåker, försälda handarb. 25 fr. Om N. Roswall koll. fr. Ekfelhem 7: 69. Om C. Johansson, Falun, om J. Svensson af N. F. Magnusson i Höfgrundskullen till missionen i Willna 10 fr. Om L. G. Molin, Bollunda, Kolbäck, 20 fr. Om P. Larsson sparb.-medel fr. Huddunge misf.-församl. 11: 85. Om J. E. Bergström sparb.-medel fr. Notala misf.-fören. 3: 60.

För ijömansmissionen.

Om C. Petersson, insaml. i Jönköping, 100 fr. Om N. Andersson fr. Hellestads krets-fören. 10: 10. Om P. Larsson sparb.-medel fr. Huddunge misf.-församl. 11: 85.

För reseombudsverksamheten.

Af C. N. Ehrenlund öfverskott å respenningar 30 fr. Af N. Månsson öfverskott å resp. 37: 31. Om P. Andersson fr. Enåkers misf.-församl. 3: 42. Om P. Larsson, insaml. i Huddunge d. 30 okt., 6: 50.

För missionen i Nypland.

Om N. Eriksson, Finhult, Grythytted, till nya testam. åt tartarerna koll. i Guldfmedshyttan 2: 34, d:o i Östevik 2: 66; f:a 5 fr. Af Fr. Nisberg, Chicago, Ill., 1: 80. Af N. Olsson, Jernsås, Ny, sparb.-medel 5 fr.

För missionen i Lappland.

Om Chr. Nilsson af Önnestads arb.-fören. till Nyström 15 fr., söndagskolb. i Önnestad

till Nyströms sönd.-skolbarn 3: 17; f:a 18: 17. Af Karolina Andersson, Chicago, 5 fr. Af onämnd 1: 13. Om L. B. Nordqvist, Wals, insaml. wid J. Hansons i Kärö begravnin, 4: 77, insaml. på grasöl i Annö 2: 50; f:a 7: 27. Om J. Nilsson, Winklöf, fr. Sjunta-röds sönd.-skola 1: 50, af N. Johansson 1: 75; f:a 3: 25. Om E. J. Ekman fr. Stoglöfa arb.-fören. 20 fr. Om J. B. Olsson, Landsfrona, ur Annas och Gildas sparb:a 4: 38.

För söndagskolverksamheten.

Om N. J. Tillman, Ås, fr. Julita yngl.-fören. 25 fr. Om P. Karlsson, Persbylånga, Tobo, fr. Tegelsmora friförsaml. 10 fr. Om N. Andersson, insaml. anmandag jul af Österåkers friförsaml., 10: 95.

In natura.

Af Pettersson och Jakobson $\frac{1}{3}$ famn björwed. Af mamsell Nilsson, Stockholm, ett lapp-täcke. Om J. B. Håkansson af E. Eriksson, Hagaberg, Wassa, 100 st. blomsterkort till barnen i Kongo. Fr. Nörstrand 1 par guldbörhängen. Fr. Skeptuga 1 guldring. Om P. G. Swensson, Striberg, 1 par guldbörhängen. Om E. M. L. Hedén fr. Kråklunge 2 guldringar. Om E. J. Ekman af onämnd 2 guldbörhängen. Om D. Andersson fr. Arboga 2 guldbörningar. Om N. J. Eriksson, Bergshamra, 1 klocka, 3 par öringar.

Gåfvomedel, inslutna under januari månad 1887.

Utän uppgifwet ändamål.

Om J. A. Wallendorff, Grenna, sparb.-medel fr. Orjerums krets 12 fr. Om C. Woberg sparb.-medel fr. Mönsterås misf.-fören. 236 fr., d:o fr. Grimhults krets 13 fr.; f:a 249 fr. Om J. P. Holm fr. Bro misf.-fören. 19 fr. Om N. Oldin, Kristianopol, ur H. D-s familjesparb:a 10 fr., ur P. M-s d:o 7: 50; f:a 17:50. Om N. G. Nilsson fr. tiödrösfören. i Wägjöfors 5 fr. Om J. Lindberg, Örnställdewik, fr. missionsvänner i Fersed 15 fr. Om N. Brodd, Uppsala, fr. Ripplingbergs sy- och arb.-fören. i Välinge 11 fr. Ur lilla Marias, Grefskåjar, negersparb:a 1: 50. Fr. Wedeholms öfören. 15 fr. Om E. Borg, Uttersberg, sparb.-medel fr. församl. i Uggelsörjen 30 fr. Om N. Uhrus, Ellne, Söderhamn, från Afesta misf.-fören. 100 fr. Om J. E. Söder, Långtora, fr. Biskopskulla misf.-fören. 10 fr. Om E. J. Ekman koll. wid quart.-mötet i Halmstad 47: 82, ur en sparb:a af sönd.-skolbarn i

Halmstad 3: 76, af N. Bohman, Tranarp, 5 fr., Johanna Bohman 5 fr., Carolina Jönsson 5 fr., Justina Johansson 2 fr., Johanna Eriksson 63 öre, Anders Pålsson 80 öre; f:a 70: 01. Om Jansson, Brunn, fr. Ingårö misf.-församl. 12: 50. Om J. Jansson, Gulsmyra, koll. fr. Nora kristl. misf.-församl. 46 fr. Om N. Nyman, Segmon, Segoltan, fr. Eds friförsaml. 40 fr. Fr. Trefantens lut. misf.-fören. 42: 86. Om P. E. Pettersson, Bucka, Morshyttan, fr. By misf.-fören. 100 fr. Af L. Fogberg 1: 25. Af onämnd, Leksand, 100 fr. Om E. N. Lindström Hjort-qvarn, sparb.-medel fr. Haddabo 10 fr. Af onämnd 1 fr. Af P. Pehrsson, Geste, 50 öre. Om E. J. Björkman fr. Leufsta Bruts arb.-fören. 75 fr. Af N. J-s 25 fr. Om N. Andersson, Hellestad, Westerby, af onämnd 5 fr. Om N. Andersson, Ingmarsö, fr. Justerö församl. 18 fr. Om J. Elström af onämnd 6 fr.

Forsf.

Kom ihåg sparbössorna!